

KESKKONNAMÕJU EELHINNANG

Võhma külas, asuva Metsa-Simmu maaüksuse (48301:006:0435) detailplaneeringu algatamise taotlusele

06.02.2019

1. Kavandatud tegevus, selle asukoht ning seos strateegiliste planeerimisdokumentidega:

Käesolev eelhindang on antud Saaremaa valla põhjaosas Võhma külas asuva Metsa-Simmu maaüksuse detailplaneeringu (edaspidi DP) algatamisotsusele. DP ala hõlmab Merimetsa maaüksust (katastriüksuse tunnus 48301:006:0435), pindala 6,53 ha, 100% maatulundusmaa sihtotstarbega. DP eesmärgiks on ehitusõiguse määramine ühe elektrituuliku rajamiseks (maksimaalne võimsus 2 MW, maksimaalne kõrgus koos labadega 100 m maapinnast, müratase: 45 dBA maksimaalselt 250 m raadiuses; 40 dBA maksimaalne 500 m raadiuses.), katastriüksuse sihtotstarbe muutmine, tehnovõrkude, juurdepääsu ja muu taristu planeerimine. Olemasoleva katastriüksuse sihtotstarvet planeeritakse muuta järgmiselt - 90% maatulundusmaa ja 10% tootmismaa. Maksimaalne ehitusalune pind on 350 m² ja piirete rajamist ei planeerita.

Elektrituuliku ühendus alajaamaga teostatakse vastavalt Eesti Energia AS tehnilistele tingimustele. Liitumispunkt asub Järise 35/10 kV alajaamas, 10 kV jaotla lattidel, kus paikneb ka kommerts-mõõtepunkt.

Mustjala valla külade üldplaneeringuga (kehtestatud Mustjala Vallavolikogu 29.04.2011 otsusega nr 14) on seatud täiendavad nõuded maa kasutamisele sh ehitamisele roheline võrgustiku aladel, mis on toodud ptk 2.3.3. Metsa-Simmu maaüksus ei asu üldplaneeringus täpsustatud rohevõrgustiku alal. Maakonnaplaneeringus on rohevõrgustiku käsitlemisel lähtutud 2008. aastal kehtestatud teemaplaneeringust „Asustus ja maakasutus suunavad keskkonnatingimused“ ehk Mustjala külade üldplaneeringu koostamisel on sellest lähtutud ja seda täpsustatud.

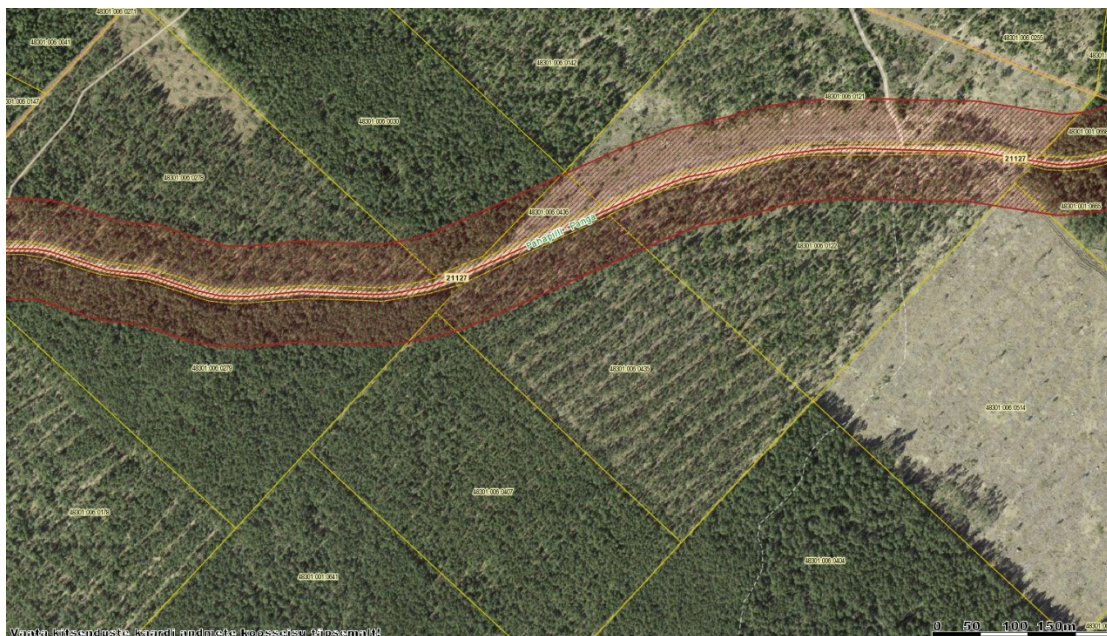
Üldplaneeringu kohaselt asub Metsa-Simmu maaüksus alal, mis on määratletud kui maatulundusmaa, mis on mõeldud põllumajanduse ja metsamajanduse ning sellega seonduvate ehitiste püstitamiseks. Üldplaneeringus on tootmisala maakasutus defineeritud kui tööstuse, tuulegeneraatorite, mäetööstus- jt tootmisehitiste ja neid teenindavate infrastruktuuride ehitamiseks ette nähtud ala ning nendest tulenevad mõjualad. Seega näeb üldplaneering ette, et elektrituuliku püstitamiseks on vajalik määrata alale tootmismaa maakasutuse juhtotstarve tänase maatulundusala asemele, millest tulenevalt on detailplaneering üldplaneeringut muudev.

Planeeringuala piirneb põhja poolt Pahapilli-Panga riigimaantee (nr 21127), lõuna poolt Vana-Laasi (48301:006:0404), ida poolt Vana-Sutsi (48301:006:0122) ja lääne poolt Viiese (48301:006:0407) ning Pihlametsa (48301:006:0279) katastriüksustega. Metsa-Simmu maaüksus on hoonestamata ning kõlvikuliselt koosseisult koosneb 100% metsamaast.

Keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimissüsteemi seaduse (KeHJS) kohaselt tuleb koostamise käigus koostada keskkonnamõtjude strateegiline hindamine juhul, kui detailplaneeringu alusel kavandatav tegevus toob eeldatavalt kaasa olulise keskkonnamõju või kui kavandatakse tegevust, mis võib üksi või koostoimes teiste tegevustega eeldatavalt oluliselt mõjutada Natura 2000 võrgustiku ala. Keskkonnamõju on oluline, kui see võib eeldatavalt ületada tegevuskoha keskkonnataluvust, põhjustada keskkonnas pöördumatuid muutusi või seada ohtu inimese tervise ja heaolu, kultuuripärandi või vara. Eelhinnangu koostamisel lähtuti *keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimissüsteemi seaduse* § 33-st.

2. Planeeringuala kitsendused ja kommunikatsioonid

Kinnistu põhjapoolsesse ossa ulatub avalikult kasutatava tee kaitsevööd (joonis 1). Rohkema kitsendusi või kommunikatsioone Maa-ameti kaardrakenduse andmetele tuginedes kinnistul või selle lähiümbruses ei ole.

Joonis 1. Maa-ameti kitsenduste kaart (seisuga 22.01.2019).

3. Planeeringuala keskkonnatingimused

Detailplaneeringuala asub Võhma külas, Metsa-Simmu maaüksusel. Kinnistule on juurdepääs kruusakattega Pahapilli-Panga teelt (nr 21127) (joonis 2). Planeeringuala absoluutkõrgus on 10 meetrit. Reljeef on tasane, kuid vähesel tõusuga suunaga põhjast lõunasse (joonis 4). Planeeringuala paikneb kaitsmata põhjaveega alal. Reostatud pinnase kohta andmed puuduvad. Kaitsealuseid loodusobjekte maaüksusel ei esine, samuti puuduvad muinsuskaitsealused objektid ning kultuurimälestised.

Metsaportaali andmetel kasvab maaüksusel 80-85 aastane männipuistu ning tegemist on pohla, kastikuloo ja leesikaloo kasvukohatüüpidega. Paikvaatlusel (15.01.2019) selgus, et kogu maaüksusel on varasemalt teostatud ka hooldusraiet, järelkasvus leidub peamiselt kuuske (joonis 3). Planeeringualast kagupoolisel Vanakitu maaüksusel ja üle maantee asuval

Metsa-Simmu ja Vanakitu maaüksusel on varasemalt teostatud lageraied (joonis 5 ja 6). Metsaportaali andmetel on ka idapoolsele Vana-Sutsi maaüksusele väljastatud metsateatised.

Joonis 2. Metsa-Simmu maaüksusele (fotol maanteest vasakul) pääseb Pahapilli-Panga kruusakattega teelt. (Liis Sepp, 15.01.2019)

Joonis 3. Vaade planeeringualale. (Liis Sepp, 15.01.2019)

Joonis 4. Vaade planeeringualale maaüksuse lõunapoolsest osast maantee poole. (Liis Sepp, 15.01.2019)

Joonis 5. Planeeringualast üle Panga-Pahapilli maantee teostatud lageraie. (Liis Sepp, 15.01.2019)

Joonis 6. Lageraie planeeringuala kõrval asuval Vanakitu maaüksusel. (Liis Sepp, 15.01.2019)

4. Planeeritud tegevusega kaasnevad tagajärjed

Tegevusega kaasnevad mõjud võib jagada kahte ossa: ehitamisaegsed mõjud ja ehitusjärgsed mõjud. Ehitusaegsed mõjud on lühiajalised ja lõppevad enamasti rajatise valmimisega. Tuuliku detailide kohale toimetamisega seotud mõjud on ühekordsed ja kokkuvõttes väheolulised.

4.1. Mõju põhja- ja pinnaveele

Planeeringuala paikneb kaitsmata põhjaveega alal. Reostatud pinnase kohta andmed puuduvad ning tõenäoliselt see maaüksusel puudub. Kavandatav tegevus ei mõjuta veetarvet antud piirkonnas, tuuleenergia tootmiseks ei ole veeressurss vajalik. Mõju põhja- ja pinnaveele võib avalduda ehitustöödel tekkiva õnnetuse käigus kemikaalide/kütuste lekkimisel põhjavette. Oluline keskkonnamõju põhja- ja pinnaveele võib samuti avalduda maapinnale ladestatud või maetud keskkonnohtlike jäätmete tõttu. Peamiseks riskiallikaks on tuuleturbiini gondlis asuva käigukasti poolt kasutatav õli, mis gondli purunemisel võib sattuda pinnasesse ja halvimal juhul pinna- või põhjavette (Võiküla eelhindang, 2011).

4.2. Mõju maavaradele

Keskkonnaregistri andmetel ei leidu planeeringualal maardlaid ega kaevandamisväärsed maavarasid. Planeeringuga kavandavate tegevustega ei kaasne maa-ainese ega maavarade otsest arvestatavat kaevandamist, kuid mõningane maavarade kasutamise vajadus võib tekkida seoses juurdepääsutee ja ehitusaluse pinne rajamisega. Tegevusi, mis otseselt mõjutaksid maavarade kasutamist, käesoleva detailplaneeringu raames ei kavandata. Erinevate ehitustööde käigus kooritavat pinnast võib ära kasutada krundi piires, väljaspool maaüksust maa-ainese kasutamiseks on vajalik Keskkonnaameti luba.

4.3. Mõju pinnasele, taimestikule ja loomastikule

Mõju pinnasele ja taimestikule kaasneb tuulegeneraatori ja sinna juurde kuuluvate tehnosüsteemide rajamise etapis. Otseselt ehitiste ja rajatiste alla jääv taimestik hävib. Keskkonnaregistri andmetel kaitsealuseid taimeliike planeeringualal registreeritud ei ole.

Tegemist on metsase piirkonnaga (vaheldub lageraielankidega), mistõttu võib eeldada, et piirkond on asustatud pigem suuri metsamassiive eelistavate imetajate poolt - põder, harvem punahirv, rebane, metskits. Ka paikvaatlusel oli märgata põdra tegevusjälgi (joonis 7). Tuulegeneraatori rajamine metsloomadele otsest ohtu ei kujuta, küll aga võib muuta nad rajatise läheduses liikudes valvsamaks.

Tuulegeneraatorite püstitamine kujutab endas ohtu nahkhiirtele. Tegemist on aeglaselt sigivate loomadega, mistõttu võib uue suremust põhjustava faktori lisandumine mängida populatsioonide arvukuse languses olulist rolli. Lisaks otsesele kokkupõrkehohule on nahkhiirtele tuuleparkides oht ka barotrauma tekkimiseks. Nahkhiirte tulemine tuulegeneraatorite lähedale ja seeläbi ka hukkumine võib olla seotud kõrgelt lendavate putukate õiste rännetega. Tuulepargid ohustavad enim avatud maastikes jahti pidavaid liike (perekonnad *Nyctalus*, *Pipistrellus*, *Vespertilio* ja *Eptesicus*), rändliike ja kõrgel lendavaid liike (nt suurvidevlane). (Nahkhiirlaste kaitse tegevuskava, 2017)

Nahkhiirte esinemise kohta planeeringualal ja selle läheduses info puudub, kuid arvestades asjaolu, et piirkonnas ei leidu märkimisväärsed sobivad elupaiku (koopad, keldrid, elamud jms), siis tuulikute mõju neile on kas olematu või pigem tagasihoidlik.

Elektrituulikute püstitamine kujutab kahtlemata kõige suuremat mõju linnustikule, põhjustades häiringuid, tiiviku või mastiga kokku põrkavate isendite vigastumist või hukku. Lindude prognoositav hukk pole massiline, vaid mõõdetav väheste isenditega aastas. Näiteks Pakri kaheksa tuulikuga tuulepargis 2005. aastal läbiviidud uuringus saadi hukkumise keskmiseks arvuks 4,7 lindu aastas (Võiküla eelhindang, 2011). Metsa-Simmu tuuliku põhjustatav hukkumiste arv võib osutuda tõenäoliselt väiksemaks, sest ühte tuulikut on lindudel lihtsam vältida kui läbida kaheksa tuulikuga tuulikuparki.

Planeeritava tuuliku asukohast veidi alla 3 kilomeetri kaugusel asuvad kolm merikotka (*Haliaeetus albicilla*) püsielupaika. Keskkonnaregistri andmetele tuginedes on neist ühe pesa staatuseks märgitud „endine kaitsealune“. Merikotka püsielupaiku on registreeritud ka ca 4-5 km kaugusel ning ca 2 km kaugusel asub kaitsealuse liigi - kanakulli (*Accipiter gentilis*) - elupaik.

Eestis on analüüsitud tuulikute mõju kaitstavate linnuliikide pesapaikadele ning selle põhjal hinnatud tuulikute vähimaks turvaliseks kauguseks röövlindude pesadest 1-2 km, seejuures on vaja võtta arvesse liigilisi erinevusi ning nende kaitse vajadust. Merikotkaste hukkumise vältimiseks on põhjendatud 2 km puhervööndi kasutamine. Lisaks tuleb tuulikuid planeerida merest võimalikult kaugele, sest rannikust kaugemal on lindude hukkumise tõenäosus väiksem. Merikotkaste hukkumist elektriliinides, teedel ja tuuleparkides hinnatakse keskmiseks ohuteguriks. (Merikotka tegevuskava, 2013) Antud juhul jäävad kõik püsielupaigad tuulikust rohkem kui 2 km kaugusele.

4.4. Mõju välisõhu seisundile

Märkimisväärset õhusaastatuse suurenemist planeeringu elluviimisega ei kaasne. Mõningane mõju välisõhule kaasneb ehitustööde käigus eralduva heitgaaside emissiooni näol. Peamine mõju välisõhule kaasneb rajatiste ja vajalike tehnovõrkude ehitamise etapis, kuid see on vaid ajutise iseloomuga. Kumulatiivset mõju ei esine ning õhusaaste osas piirkonna taluvust suure tõenäosusega ei ületata. Heitmed satuvad välisõhku peamiselt ehitustegevusega kaasnevast tolmust ja sisepõlemismootorite tööst. Kuna mootorsõidukite heitgaasi normid peavad vastama Keskkonnaministri 22. septembri 2004. a. määrusele nr. 122 „Mootorsõiduki

heitgaasis sisalduvate saasteainete heitkoguste, suitsususe ja mürataseme piirväärtused”, ei ole heitgaasidest tingitud mõju oluline.

4.5. Jäätmetekkega seonduvad mõjud

Detailplaneeringu elluviimisega seotud jäätmetekke võimalused võib tinglikult jagada kolmeks:

- ehitusaegsed jäätmed;
- eksploatatsiooniaegsed jäätmed;
- tuuliku demonteerimisel tekkivad jäätmed. (Võiküla eelhindang, 2011)

Ühe tuuliku püstitamisel on jäätmete teke vähene ning ei oma olulist keskkonnamõju, kuid siiski võib tuulikute ehitamisel tekkida betooni, puidu ja plastiku jäätmeid. Tuulikute kasutamisel tekkiv vanaõli tuleb üle anda jäätmeluba ja ohtlike jäätmete käitluslitsentsi omavale isikule ning selle käitlemisel pidada kinni vanaõli käitlusnõuetest. Tuuliku eluea lõppemisel tekivad jäätmed betoonvundamendi, metalli ja plasti näol, kuid neid on lihtne demonteerida ja materjale taas- või korduvkasutada. Keerulisem on likvideerida betoonvundamenti, kuid see ei sega otseselt maakasutust ning seda on võimalik ka kasutada näiteks uue tuuliku püstitamisel.

Jäätmete sorteeritud kogumine peab toimuma vastavalt jäätmeseaduses ja valla jäätmehoolduseeskirjas toodud nõuetele. Ehitustegevuse käigus tekkivad suuremõõtmelised ja muud ehitusjäätmed tuleb üle anda litsentseeritud käitlejale - võimalusel suunata taaskasutusse. Vajadusel on kohalikul omavalitsusel õigus nõuda jäätmete üleandmist tõendavate dokumentide esitamist. Planeeringuga kavandatav tegevus ei suurenda märkimisväärselt jäätmeteket. Kavandatav tegevus ei oma seega eeldatavalt jäätmetekkest tulenevat olulist negatiivset mõju keskkonnale.

4.6. Müra, vibratsioon, valgus-, soojus- ja kiirgussaaste ja visuaalne mõju

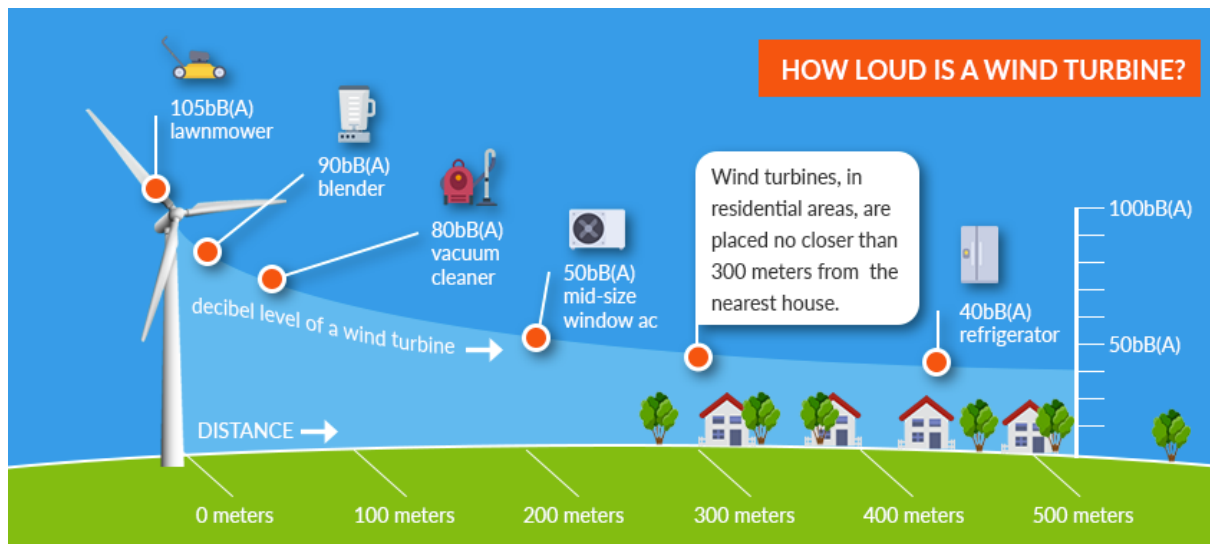
Müra

Ehitustegevuse käigus tekib müra ehitusmaterjalide vedamisel ja mehhanismide tööst. Selline mürateke kaasneb pea iga ehitusega. Ehitustööde ajal tuleb arvestada Sotsiaalministri määrusega nr. 42 „Müra normtasemed elu- ja puhkealal, elamutes ning ühiskasutusega hoonetes ja mürataseme mõõtmise meetodid”.

Peamiselt tekitab tuulikute juures müra õhuturbulents, mis tekib rootori käivitamisel või optimaalsete pöörete arvu saavutamisel, ning rootori labade tuulde lõikumise sahin. Viimane sõltub laba tippkiirusest. Tuulikute poolt tekitatavale mürale ei ole Eestis norme kehtestatud. Küll aga saab siinkohal võtta aluseks sotsiaalministri 04. septembri 2002 määruse nr 42 „Müra normtasemed elu- ja puhkealal, elamute ning ühiskasutusega hoonete sees ja nende hoonete välisterritooriumil ning mürataseme mõõtmise meetodid“, mille kohaselt peab öisel ajal olema müratase madalam kui 40 dB. Kuna erinevad tuulikud tekitavad erinevaid müratasemeid, mis omakorda lähtuvalt looduslikest tingimustest levivad väga erinevalt, siis ei ole võimalik üheselt määratleda, kui suur vahemaa on vajalik 40 dB tagamiseks.

Saare maakonna tuuleparkide teemaplaneeringu koostamise käigus on jõutud seisukohale, et sobivaim ja müranorme tagav tuulikupargi kaugus olemasolevatest elamutest ja asustusalast

oleks 1000 m. Antud kaalutlusotsus on vastu võetud koostöös omavalitsuste, maavalitsuse ja Terviseametiga. Käesolevas detailplaneeringus ei käsitleta mitte tuulikuparki, vaid ühte tuulegeneraatorit, mille müratase on 45 dBA maksimaalselt 250 m raadiuses ja 40 dBA maksimaalselt 500 m raadiuses. Lähim eluhoonetega maaüksus asub planeeritava tuuliku asukohast veidi üle 500 m kaugusel (Saadu maaüksus, 48301:006:0081). Kui lähiümbruses asuvatele maatulundusmaadele tekib soov elamu ehitamiseks, tuleks 40 dBA mürataseme saavutamiseks arvestada minimaalselt 500 m vahemaaga tuulikust.

Joonis 8. Müratasemed sõltuvalt tuulegeneraatori kaugusest.

(<https://www.letsgosolar.com/consumer-education/solar-power-wind-power/>)

Vibratsiooni mõju

Tuulegeneraatorite tööga kaasneb vibratsiooni teke eeskätt labades, rootoris ning tuuliku tornis. Sotsiaalministri 17. mai 2002.a määrusega nr 78 „Vibratsiooni piirväärtused elamutes ja ühiskasutusega hoonetes ning vibratsiooni mõõtmise meetodid“ on kehtestatud inimeste tervisekahjustuste ja ebameeldivate aistingute vältimiseks üldvibratsiooni piirväärtused elamutes ja ühiskasutusega hoonetes. Hoonestamata maale piirväärtusi ei ole kehtestatud. Vibratsiooni teke on arvestades olemasolevaid tingimusi ebatõenäoline.

Varjutus

Päikesepaistelistel päevadel võib rootiri pöörlemisest tingitud varjude liikumine põhjustada enim visuaalset häiringut just maanteed ja hoonete lähedal. Probleem on kindlasti suurem paljude tuulikute tuulikuparkides, üksikute tuulikute puhul väiksem. Võttes arvesse päikese liikumist meie laiuskraadil, siis ei teki varjud kunagi tuulikust lõuna suunal ning kõige pikemad varjud tekivad ida ja lääne suunal. Eeltoodut ja kohapealset hetkeolukorda arvesse võttes võib sõltuvalt aastaajast vari ulatuda ka Panga-Pahapilli maanteele, kuid ühe tuuliku puhul ei ole see mõju ilmselt märkimisväärne.

Visuaalne mõju

Enamus tänapäeval kasutusel olevatest energiatootmise viisidest mõjutavad vähemal või rohkemal määral maastikupilti. Elektrituulikute rajamisega kaasneb looduslikule maastikupildile oluline visuaalne mõju kõrgete mastidega tuulegeneraatorite näol. Visuaalse mõju näol on tegemist kõige subjektiivsema aspektiga tuulikuparkide mõju hindamisel. Lisaks

ei ole ei tuulikute ega muude objektide visuaalse mõju mõõtmiseks/hindamiseks olemas ühtselt aktsepteeritavat mõõtühikut/piinormi. Samas ei saa eitada, et tänu oma suurusele on rajatav tuulik maastikupildis kaugele ning hästi välja paistev.

4.7. Mõju majanduslikele ja sotsiaalsetele aspektidele

Detailplaneeringuga kavandatava tegevuse elluviimisel uusi töökohti ei looda, seetõttu ei avalda see ka olulist mõju majanduslikele ja sotsiaalsetele aspektidele.

5. Tegevusega kaasnevate avariilukordade esinemise võimalikkus

Ehitustegevus on üks avariide ja tööõnnetuste rohkeim tegevusvaldkond. Avariid võivad esineda kõikjal, eriti töötamisel erinevate seadmete ja mehhanismidega, kuid ka kemikaalide ja kütuste käitlemisel. Transpordi puhul pole välistatud õnnetusohu liikluses. Samas, kõigi nõuete täitmisel ei tohiks tavapäraselt eelpool kirjeldatud olukordi ette tulla ning tegemist saab olla vaid hädaolukordadega. Nende juhtumise tõenäosus on väike seetõttu, et planeeritavad tööd on lühiajalised ning nõuetest kinni pidades on minimeeritud ka avariilukordade esinemise võimalused. Ohutustehnika jälgimisel ja tehniliselt korras masinate kasutamisel on avarii tekkimine ja saasteainete levik pinnasesse või vette ning sellest olulise reostuse tekkimine ebatõenäoline.

Tuulikute puhul on ühe riskifaktorina käsitletav tiivikute jäätumine ja suurel tiiviku kiirusel jääkamakate lahti murdumise oht. Eesti on suhteliselt riskivaba kliimaga piirkond, kuid mõningane oht sellisteks juhtumiteks siiski esineb (hinnanguliselt kuni 5-6 päeva aastas). Ohu minimeerimiseks on erinevaid tehnoloogilisi lahendusi, mille seast peab tuulikute ülesseadja valima endale sobivaima ohutust tagava konkreetse lahenduse. (Võiküla eelhindang, 2011)

6. Natura 2000 võrgustiku alad ja muud kaitstavad loodusobjektid planeeringualal, kavandatava tegevuse eeldatav mõju

Natura 2000 on üle-Euroopaline kaitstavate alade võrgustik, mille eesmärk on tagada haruldaste või ohustatud lindude, loomade ja taimede ning nende elupaikade ja kasvukohtade kaitse. Natura 2000 looduslad ja linnualad on moodustatud tuginedes Euroopa Nõukogu direktiividele 92/43/EMÜ ja 79/409/EMÜ. Keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimissüsteemi seaduse alusel on keskkonnamõju hindamine vajalik juhul kui kavandatav tegevus võib eeldatavalt mõjutada Natura võrgustiku ala. Detailplaneeringualal ei asu Natura 2000 võrgustiku alasid ega muid loodusobjekte. Lähim Natura 2000 võrgustiku ala, Kudemala hoiuala (KLO2000318) ja Panga maastikukaitseala (KLO2000318) asuvad linnulennult ca 3 km kaugusel. Planeeringualast ca 1,6 km kaugusele jääb Võhma kivikülvi kaitseala (KLO1000432) (joonis 10).

Joonis 9. Väljavõte Maa-ameti Looduskaitse ja Natura 2000 kaardirakendusest (21.01.2019)

7. Kokkuvõte ja järeldus

Vastavalt üldplaneeringule ei paikne Võhma külas asuv Metsa-Simmu maaüksus detailplaneeringu kohustusega alal. Lähtuvalt detailplaneeringu taotlusest soovitakse muuhulgas määrata alale tootmismaa maakasutuse juhtotstarve tänase maatulundusala asemele, mistõttu on detailplaneering üldplaneeringut muutev. Planeeritava tegevusega kavandatakse ühte kuni 2,0 MW võimsusega elektrituulikut, maksimaalse kõrgusega kuni 100 meetrit maapinnast (koos labadega), juurdepääsutee rajamist ning trasside ja tehnoarajatiste määramist ning sidumist olemasolevatega.

Detailplaneeringuga kavandatava tegevuse maht on väiksem kui KeHJS § 6 lg 2 p 3 ja Vabariigi Valitsuse määrusega 29.08.2005 nr 224 „Tegevusvaldkondade, mille korral tuleb kaaluda keskkonnamõju hindamise algatamise vajalikkust, täpsustatud loetelu“ täpsustatud KSH algatamise künnisvõimsus. Nimetatud määruse § 2 p 2 ütleb, et keskkonnamõju hindamise algatamist tuleb kaaluda juhul kui maismaale rajatakse rohkem kui viie tuulikuga tuuleelektrijaam, mille koguvõimsus on üle 7,5 MW.

Metsa-Simmu maaüksusel ei esine Keskkonnaregistriandmetel kaitsealuseid taime-, loomaga linnuliike. Kõige olulisemaks tuleb pidada võimalikku mõju merikotkastele (I kaitsekategooria liik), kuid võttes arvesse, et detailplaneeringuga soovitakse rajada vaid ühte elektrituulikut ja merikotka püsielupaigad asuvad kaugemal kui tegevuskavas soovitatud 2 km puhvervöönd, on tegu tõenäoliselt väheolulise mõjuga.

Lähim eluhoone asub planeeritavast elektrituulikust ca 500 m kaugusel. Seega ei saa välistada teatavat tuuliku pöörlemisest tulenevat mürahäiringut, kuid tõenäoliselt lubatud müra normtasemeid ei ületata.

Keskkonnamõju eelhindangu tulemusel ei ületa kavandatav tegevus eeldatavalt tegevuskoha keskkonnataluvust, sellel puudub oluline kumulatiivne mõju, see ei sea ohtu inimese tervist ja heaolu, kultuuripärandit ega vara.

Lähtuvalt eeltoodust on Saaremaa Vallavalitsus seisukohal, et käesoleva detailplaneeringuga kavandatava tegevuse elluviimisega ei kaasne eeldatavalt olulist negatiivset keskkonnamõju ning keskkonnamõju strateegilist hindamist ei ole põhjust algatada.

Koostaja: Liis Sepp

Vee- ja looduskaitse peaspetsialist

Kasutatud kirjandus

Muhu vallas Võiküla külas metsa maaüksuse detailplaneeringu keskkonnamõju eelhindang, 2011, Projekti nr 2010_0198, Ramboll Eesti AS

Merikotka (*Haliaeetus albicilla*) kaitse tegevuskava, 2013.

Nahkhiirlaste (Vespertilionidae) kaitse tegevuskava, 2017

Sotsiaalministri 04. septembri 2002 määrus nr 42 „Müra normtasemed elu- ja puhkealal, elamute ning ühiskasutusega hoonete sees ja nende hoonete välisterritooriumil ning mürataseme mõõtmise meetodid“